

FRANKFORT, den 17. September.

Het veld van de slag bij de Trest maakte het volgende: De kapudan-pacha met zijne vloot en landmacht voor Carlava op Samos verscheen, begaven zich, naar men hoort, de bisschop van het eiland en zes priesteren, met den strik om den hals, ten teeken luttel onderwerping, aan boord, en baden den kapudan-pacha met heete tranen, voor den de ontferming der Porte af te smeeken; waarbij zij aanboden, de schatting voor de zes jaren, gedurende welke zij in opstand geweest zijn, aan te zilveren. De kapudan verliet, met deze gederen in handen, de haven van Samos, en landde bij den Sacche Ronsch, om te vernemen, of de Groote Heer de onderwerping der Samitoten, en onder welke voorwaarden, aannam, daar hij slechts last had, om het eiland te beoorloggen. Middelerwijl drong de bekende Canari met twee branders te midden der Turksche vloot, waar hij de schepen van den kapudan-pacha en van zijnen vice-admiraal zocht in brand te steken. Dan deze door de ondervinding geteerd, boorden den eenen brander in den grond en deden den anderen, op welken zich Canari bevond, in de lucht springen. In tusschen gelakte het Canari met zeven zijner manschap, ofschoon door de uitbersting gekwetst, op eene snelzuiende boot te ontkomen. Toen de Grieken zagen, dat de kapudan-pacha naar Sjagik terugkeerde, en de eerst voor weinige dagen ingeschepte troepen weder aan land zettende, verspreidden zij, dat hij op het zien van 21 Grieksche schepen, die 24 uren na hem in de wateren van Samos verscheen, gevloeden was, en door deze last van den groot-admiraal van het eiland ook dit jaar gereed worden. Het moet spoedig blijken, welk van deze twee tijdingen waar zij.

CORFU, den 22. Augustus.

De lord oppercommissaris heeft, bij eene afkondiging van den 8. dezer maand, bekend gemaakt, dat hij van Calamo de tijding had ontvangen, dat zich onder het scheepsvolk van eene bark, uit Catacolo, in Morea te Calamo aangekomen, eene ziekte had geopenbaard, welke men reden had voor de pest te houden. De equipage bestond uit 5 personen, de kapitein en 4 matrozen, met eenen reiziger. Deze ziekte heeft zich den 2. Juli geopenbaard, en een matroos is dienzelfden nacht gestorven. De kapitein werd den volgenden dag er van aangestast en is ook na verloop van 4 dagen gestorven. De 3 andere matrozen werden insgelijks ziek, en een van hen is den 31. bezwiken. Het schijnt, dat de ziekte van de twee anderen niet gevaarlijk is; een van hen is zelfs aan de beter hand. Zoodra men van deze ziekte kennis droeg is de bark op eene waarnemings-plaats gebracht, van de andere, in quarantaine liggende schepen afgezonderd, en men heeft de noodige maatregelen van voorzorg genomen om alle gemeenschap te beletten.

ROME, den 7. September.

De *Diario de Roma* meldt, dat de aldaar zich bevindende Portugezen den 6. dezer in het paleis van den Portugeeschen gezant den eed van getrouwheid aan het constitutioneel charter afgelegd hebben.

BERN, den 8. September.

De heer aartsbisschop van Parijs heeft zijne reis door Zwitserland te baat genomen, om de geloofsverandering des achttienjarigen zoons van den gewezen professor, *Karel Lodewijk van Haller*, onder gelijke plegheden en ook weder in het kanton Freijburg te doen plaats hebben, als voor eenige jaren hij den overgang van den vader geschied is. Men verwacht, dat ook over dit geval een zendbrief verschijnen zal, gelijk de berichten bij den overgang van *Karel Lodewijk van Haller*. Den 30. Augustus kwam de heer aartsbisschop te Minteres, in het Freijburgsche ambt Ueberstein, aan, en nam zijn nachtkwartier bij den deken *Hopond* aldaar. Voor de plegheden der afzwering en bevestiging van den jongen *Haller* op den volgenden morgen, waren behalve den vader en zoon, als de hoofdpersonen, ook de heer bisschop van Lausanne en Genève, de heer ridder van *Olrij*, de heer generaal van *Gadij* enz. aangekomen. Den 31. reisde de heer aartsbisschop naar Freijburg, en van daar naar Lucern. De vrienden der Jezuiten zijn verhetigd over deze reis van den prelaat, en zij verhalen, hoe hij te Lucern vooral de voormalige gebouwen der Jezuiten bezigtigd heeft.

LONDEN, den 16. September.

Sommigen klagen zeer, dat onze manufaktur-fabrieken, denklijk om te kunnen blijven bestaan, kunnen waren zoo veel slechter maken, dat daardoor ook de betere en echte buiten's lands hun crediet beginnen te verliezen, en men, b. v. te Lissabon, zich genoodzaakt ziet, een Fransche stempel op onze gedrukte goederen te zetten, om dezelve voor Fransche te kunnen verkopen.

— Men schrijft uit Gibraltar, den 18. Augs., dat de columbiaansche kapers steeds den Spaanschen handel langs de kusten bederven.

— *Zonderlinge zelfmoord.* Gepasseerde donderdag had er in Londen eene schouwing plaats van het lijk van een onbekend persoon, die zich volgens ingekomene berichten, tegen acht uur des morgens met het hoofd zeer

bedaard midden in de straat, alwaar een zwaar beladene steenkolenwagen, met drie paarden bespannen, langzaam voortreed, voor de wielas had nedergelegd en zich op deze zoo zonderlinge als afschriklijke wijze, de hersenpan had laten verpletteren, alvorens de op niets vandept zijnde, verwonderde en ontstelde voorman den tijd had dien dullen verdhopenden stap voor te komen. Waarschijnlijk was de ongelukkige man, om zich pistool, kruid, lood, of strop aan te schaffen, ten zijne wellicht zonderling genoeg heeft willen zijn, om zich van de in Engeland dagelijks voorkomende zelfmoorders, op eene, tot heden toe ongehoorde wijze, te onderscheiden.

LIMA, den 3. April.

Den 28. Maart, heeft het congres van Peru, op last van *Bolívar* bij een geroepen, deszelfs eerste zitting gehouden, en enige leden tusschenlijk vjandelijke gezindheden tegen het aan den bevrjder oververtrouwde bewind aan den dag, en deden zelfs sommige zijner handelingen voor komen als op overheersching en despotismus uitlopende. Naauwelijks was zulks den generaal ter ooren gekomen, of hij gaf dadelijk bevel aan zijne troepen om zich tot vertrek gereed te houden; en hij stond gereed om het opkomende gemeenebest van Peru aan zich zelven over te laten. Een dergelijk besluit vervulde aller harten met ongerustheid, en de meerderheid van het congres, overtuigd van de onbegrijpelijkheid van *Bolívar*'s bedoelingen en van de noodzakelijkheid om hem aan het hoofd van het bestuur te behouden, benoemde eene commissie uit haar midden, om den bevrjder, uit naam der geheele natie, te verzoeken, zijn voornemen niet ten uitvoer te brengen, en nog eenigen tijd de teugels van het bewind te houden, waartoe geen andere hand krachtis genog betat.

Deze commissie vervoegde zich den 3. April bij den generaal *Bolívar* en gaf denzelven, bij monds van haren president, de gevollens van het congres te kentien. De generaal antwoordde, dat hij evenwel verlangde over Peru als over Columbia te regeren; en dat, zoodra zijne tegenwoordigheid voor de zaak der vrijheid in Amerika niet meer zoude noodig zijn, hij zich naar Europa dacht te begeven. Dan, zeide hij verder: ik weet, dat mijne tegenwoordigheid ongemakkelijk nog noodig is tot handhaving der rust en ter bevestiging van het constitutioneel gebouw van Peru; en aangezien de inwoners mij nog bij voortdurend hun vertrouwen blijven schenken, zal ik op nieuw mijne pogingen aanwenden, om dit vertrouwen te rechtvaardigen, en uit al mijn vermogen medewerken, ten einde hun voor de toekomst een vreedzaam staat der vrijheid te verschaffen.

BRUSSEL, den 17. September.

Men leest in den *Dragon*, een te Bergen uitkomend dagblad; hetwelk zich voordeelig onderscheidt, dat de heer H..., vicaris van St. Wandr over de *liefde* eene leerrede heeft uitgesproken, waarin hij heeft aangebond, welke de eigenschappen van die deugd, de grondslag en het sieraad des christendoms, zijn. De liefde, zeide die waardige geestelijke, moet algemeen zijn; zij moet zich tot alle menschen, zonder eenige uitsondering, uitstrekken... Wijders zeide hij: is dit liefde oefenen, wanneer men zijnen naasten veroordeelt?

Zoodanig is de taal van hem die waarlijk godsdienstig is; dezer zachtmoedigheid te prediken, door den menschen alle gevoelens van godsvrucht en welwillendheid, welke dwalingen en tiffen ligtelyk doen vergeten, in te boezemen, door hen tot hulpvaardigheid jegens skandelen te vermanen, maakt men de godsdienst bemiddeljk. Haat, quisten en vervolgingen zijn hare vijanden. Door in onze tempels woorden des vredes en der eendragt te doen hooren, maakt men de bedrivers van de katholieke godsdienst eerwaardig in huzen staad en verwerven zij die hoogachtung, welke zij noodig hebben om niet te kunnen stichten.

(Journ. de Brus.)

— Daar men den heer *de Chateaubriand* verweten had, dat hij in zijne *Geschiedkundige proeve over de omwentelingen* was afgeweken van de beginselen, welke hij in zijnen *Geest van het christendom* had aan den dag gelegd, heeft hij, bij eene nieuwe uitgave zijner werken, de volgende voorrede gevoegd:

» Ik geloof zeer oprechtelyk! Ik zou morgen om mijn geloof met een vasten tred naar het schavot gaan.

» Ik ontken geen jota van hetgeen ik in den *Geest des Christendoms* geschreven heb; nimmer zal een woord mijnen mond, een regel mijne pen ontglippen, die strijdig zou zijn met de gevoelens, welke ik sinds twintig jaren beleden heb.

Ziedaar wat ik ben. Zie hier wat ik niet ben:

» Ik ben geen christen krachtens patent als handelaar in de godsdienst; ik heb geen ander brevet dan mijne doop-cedel. Ik behoor tot de algemeene, natuurlijke en openbare maatschappij van alle menschen, die sinds de schepping, over de geheele aarde zich verstaan hebben om God te bidden.

» Ik drijf geen handwerk en koopmanschap met mijne gevoelens. Van

alles onafhankelijk, sterk in God, ben ik een christen, zonder van mijne zwakheden onkundig te zijn, zonder mij tot voorbeeld te stellen, zonder vervolger, inquisiteur, of aanbrenger te zijn, zonder mijne broeders te bespieden of mijne naasten te belasteren.

Ik ben geen als een christen vermomd ongelovige, die de godsdienst slechts als een nuttigen breidel voor het volk aangevee. Ik verklaar het Evangelie niet ten profijte van het despotismus, maar ten behoeve van den rampspoed.

Zoo als geen christen was, zou ik mij de moede niet geven het te schijnen: alle dwang knelt mij, elk masker benaauwt mij; bij het tweede woord, zou mijne inborst zich verheffen en ik zou mij veragen. Ik hecht te weinig gewigt aan het leven om mij te vermoijen met het achter bedrog te beveiligen.

Zich in alles te gedragen naar den hooger en zachtmoedigen geest van het Evangelie, met den tijd mede te gaan, de vrijheid door het gezag der godsdienst te onderschragen, gehoorzaamheid aan het charter zoo wel als onberouwelijkheid jegens den Koning te prediken, van den leerstoel af woorden van mededoogen met lijdens, van welke godsdienst en uit welk land zij zijn mogen, te doen hooren, het geloof niet het vuur der heide te verwarren; ziedaar hetgeen, naar mijn oordeel, der geestelijkheid het wettig vermogen, dat zij behoort te bezitten, kan hergeven langs den tegengestelden weg, is haar ondergang zeker. De maatschappij moet staande blijven door den steun des altaars; maar de sieraden van het altaar moeten naar de eeuwen en naar gelang der vorderingen van den menschen geest veranderen. Zoo het heiligdom der godheid schoon in de schaduw is, is het in 't licht nog schooner: het kruis is de standaard der beschaving.

Ik zal niet eerder ongelovig worden, dan wanneer men mij zal aangevoeld hebben, dat het christendom met de vrijheid onbestaanbaar is; dan zal ik niet langer eene godsdienst voor waar te houden, welke met de waardigheid van den mensch strijdig is. Hoe zou ik, als van den hemel afkomstig, kunnen beschouwen eene eeredienst, die edele gevoelens verstikken, die den geest kniesteren, die de genie hare vleugels ontremmen, die het licht verdoeken zou in plaats van het als een middel te near te bezigen om zich tot de liefde en de beschouwing der werken Gods te verheffen? Hoe ongaarne ook, zou ik wel mijnes ondanks moeten erkennen, dat ik mij met hersenschimmen omringde: ik zou met afgijzen de tombe naderen, waar ik de rust, maar geenszins het niet dacht te vinden.

Maar zoo is geenszins de aard der ware godsdienst; het christendom draagt voor mij twee duidelijke kenmerken van zijnen hemelschen oorsprong: door zijne zedekunde strekt het om ons uit de magt der driften te redlossen; door zijne staatkunde heeft het de slavernij afgeschaft. Het is derhalve eene godsdienst der vrijheid, dat is de mijne.

Mengelwerk.

TREFFEND VOORBEELD VAN ZELF-BESCHAVING IN MOZES MENDELSZON.

Dat een gewillige arbeid alles te boven komt, wordt ons ten duidlijkste bewezen in de onderstaande korte karakter-schets van den beroemden MOZES MENDELSZON, door zijne letterkundige tijdgenooten met den eer-naam van den joodschen SOCRATES betiteld.

De schijnbaar onoverkomelijke hindernissen, die MENDELSZON eenmaal den toegang tot letterkundige en wijsgeerige wereld afsneden, waren zoo groot, dat men van hem mogt vragen: hoe zal een ruwe boschbewoner, van alle beoefening der taalkunde en der wetenschappen verstoken, zich kunnen tot den rang van welsprekend redenaar kunnen verheffen; hoe zal hij, zonder eenig begrip van eene wiskunstige figuur, zich immer in staat kunnen gevoelen om het getal der demonstratiën van *Euclides* te vermeerderen; hoe zal hij eindelijk die geen zamengesteld denkbeeld weet te vormen, het immer in de levendstaatkunde zoo ver kunnen brengen, dat hij der geleerde wereld nauwe denkbeelden voorhandt, aangaande de onsterfelijkheid der ziel?

MENDELSZON van behoeftige ouders, in een dorpje in *Duitschland* geboren, ontving eene geheel rabbinische opvoeding. De *Israëlieten* in *Polen* en *Duitschland* leven, overeenkomstig de bepalingen hunner ceremoniele wetten, in eenen staat van afzondering en worden maar zelden onderwezen in de taal des lands hunner geboorte. Zij spreken onderling een bastaard-hebreuwsch. De hoofdstudie der jonge rabbinen bepaalt zich uitsluitend op het verstaan van den Talmud, waarvan het grond-etelel is, gelijk van den Koran bij de Turken, de terzijde stelling van alle ongewijs onderzigt. Dit veronderd vooroordeel, dat het menschelek verstand binnen zeer enge grenzen beperkt, strekt ten waarborg tegen het invloeren van zoogenoemde kottersche leerstellingen. Van daar, dat de vrome Hebreuwsche studenten in die streken, al de tijdperken hunn levens aan de beoefening van den Talmud toewijden, en even onkundig blijven van andere wetenswaardige zaken, als de *Batueas* in hunne eenzame vales van hetgeen aan gene zijde der bergen, die hun verblijf omringen, plaats grijpt (*).

Van zulk eenen aard waren gevolgelijk de eerste studien van onzen MENDELSZON, doch juist deze beperking ontvlamde in hem die zucht naar wetenschappelijke kennis, welke hem gedurende zijn geheele leven eigen bleef. De bloote beoefening van den Talmud ter zijde stellende,

nam zijn geest een hooger vlugt dan die zijner medestudenten, terwijl zijn aangeboren opherpinnig en schrander doorzigt de knieters eene hem hatelijk geworden onbekendheid met wetenschappen en levende talen ten eenemale verbrak. Zijn vader, in zeer bekrompene omstandigheden levende, en geenszins te vreden met den lichtzoekenden jongeling, zond hem te voet naar *Berlijn* om er den kost te zoeken. Daar aangekomen, geraakte hij in kennis met eenen, mede zeer armen, Rabbijn, die hem echter weinig meer kon leeren, dan hetgeen betrekking had tot de joodsche godgeleerdheid en de schoolsche philosophie zijner natie.

Eene andere, meer gunstige, kennismaking met zekeren Poolschen Jood opende hem den weg tot het verkrijgen dier gewenschte kundigheden, waardoor hij in lateren tijd onder de eerste beroemde critici van *Duitschland* geteld werd. Deze Poolsche Jood, deelgenoot in MENDELSZON's behoeftigen toestand, van de gamsenschap met de *Israëlieten* uitgesloten, was een man van genie, een wijsgeer, dichter, natuur- en meetkundige. Beide vrienden stemden zeer gelukkig in karakter overeen, en yvaren onafscheidehijk aan elkander door lot en doel verbonden. Men vond hen menigmaal bij heldere maneschaar, in eenen afgelegen hoek der stad op eene bank of steep, met eenen *Euclides* in de hand, en wel eenen *Euclides* in eenen moedertaal, de eenige, die *Euclides* overgezet. Niet, dat zij bij voorkeur deze plaats verkozen om zich met de wetenschappen bezig te houden: door gebrek aan geld, waren zij meestal buiten de mogelijkheid onder dak te komen. Wie, die MENDELSZON in dezen armelijken toestand gadesloeg, heeft het ooit kunnen vermoeden, dat hij eens op de hoogte van eenen *PLATO* zou staan.

Ongelukkig voor den jeugdigen wijsgeer stond zijn vriend en leermeester niet lang na huane kennismaking. Maar het zaad van wijsheid en kennis had reeds te diepe wortelen in den geest van MENDELSZON geschoten om voor geene spoedige en gewenschte ontluiking vatbaar te zijn. Geheel aan zich zelve overgelaten, dat hij echter den moed niet verloor. Hij bepeinsde al wat hij tot hooren geleerd had, niet vermeerderen lust en ijver, en prentte het te dispen in zijn geest. Hij bleef de goede gezindheid van den voortreffelijken jongeling, en zijn zucht naar verlichting en beschaving geen geheim. Zij werden door zekeren Dr. *KRUCH*, die zich zijner aantrok, en besloot, hem in zijne bescherming te nemen en geene pogingen onbepreefd te laten om zijnen geest verder te ontwikkelen. Door de bemoeijing van dezen edelen en bekwamen vriend, kwam hij binnen korten tijd, zoover, dat hij *LOCKE* in het latijn las, hoewel met inspanning zijner onvermoeide zielskrachten; want de latijnsche taal, hem nog zeer weinig eigen, leide hem bijna onoverkomelijke moeijeligheden in den weg. Hij liet zich echter door geene zwaarigheden afschrikken en ontvlamde des te meer in ijver, naar gelang zijne kennis zich meer uitbreidde.

En zodoende gelukte het hem, ook in het leeren der levende talen, bijzonder het *Engelsch*, eerlang groote vorderingen te maken, verzoende zich zelve, door lust en vlijt, tot eenen verdienstelijken letterkundige. Hij werd bovendien een groot en oorspronkelijk beoefenaar der critische wijsbegeerte en zedekunde; terwijl hij de zeldzame gaaf bezat, in zijn eenen bevalligen en sierlijken stijl te schrijven, dat men dien in *Duitschland* als bijzonder navolgenswaardig aanprees.

Van eenen armen ongeoeffenden Hebreër, die, in de eerste jaren zijner geestontwikkeling, veelvuldige rampen en wederwaardigheden had te verduren, in mannelijken leeftijd worstelde met kommer en behoefte. Alom hij tot den verhevenen rang van beroemdsten geleerde zijns lands, wiens werken nog met geestdrift worden gelezen, en wiens naam onder de aanzienlijkste beoefenaars der wetenschappen altijd met roem zal uitblinken. Is de geschiedenis van dezen waarlijk grooten man derhalve geen treffend bewijs, wat zelfbeschaving vermag, wanneer zij met wijsheid en dengd gepaard gaat.

De Redactie van de *Arnhemse Courant* maakt bij dezen aan het geëerde Publiek bekend; dat zij van wege de Provinciale Commissie voor de Noordrijndelen in *Overijssel* heeft ontvangen een gedrukt exemplaar van het *Verlag*, betreffende de rekening en verantwoording van de Provinciale Commissie voor de Noordrijndelen in *Overijssel* door den watersloed van 4 en 5 Februarij 1825; met verzoek om de meest mogelijke publiciteit te geven. De Redactie volgsame aanname, weet aan het uitgedrukte verlangen niet beter te voldoen, dan door het gezegde exemplaar ten huize van den Uitgever dezer *Courant* ter inzage van een ieder neder te leggen; en het algemeen bij dezen te verzoeken, om zich door die inzage van de uitvoerigheid en nauwkeurigheid dier rekening en verantwoording en van het doelmatige en regelmatige gebruik, van de oververtrouwde gelden gemaakt, te komen overtuigen.

De Redactie kan deze gelegenheid niet laten voorbijgaan zonder den verdienden lof toe te zwaaijen aan de en *Arnhemse* Commissiën, die, bij soortgelijke gelegenheden de mildt bijdragen van weldadige landgenooten hebbende ontvangen, om dezelve tot lessing van gelidene rampen aan te wenden, na volbrachte taak, in het openbaar verantwoording, welk gebruik zij van die penningen of goederen hebben gemaakt; en daardoor den lust, om bij volgende noodlottige gelegenheden op nieuw weldadigheid te bewijzen, levendig houden, zelfs aanvuren: terwijl het tegenovergestelde — onbekend blijven, tot welk einde de geofferde giften zijn besteed geworden — niet zelden den lust tot geven geheel heeft uitgesloofd, ten minste vele gevers staauw en korig heeft gemaakt. Dezelfde Redactie kan dan ook haren wensch niet verbergen, dat de groote Commissie, van Gouvernements-wegs voor alle de streken, welke door den watersloed van 4 en 5 Februarij 1825 geteisterd zijn geworden, aangesteld, dit loffelijke voorbeeld moge volgen, en ook hare verantwoording, zoo omstandig mogelijk, openbaar make en aan allen bloot legge, opdat voor het vervolg het Gouvernement de onverdiende miskenning niet meer behoeve te ondergaan, dat de gevers hunne bijdragen aan de Commissie des Lands onthouden, om dezelve aan particuliere Commissiën toe te vertrouwen, en nedarhand de zekere overtuiging te bekomen; dat aan den wensch van hun hart op eene geslukte wijze voldoening is gegeven.

Arnhem, den 20. September 1826.

De Redactie.

(*) Welke uitstekender voorregten vallen den *Israëlieten* in ons verdraagzaam en beschaafd *Nederland* niet te beurt. Hier zijn de toegangen tot den tempel van het wetenschappelijk en taalkundig onderwijs voor den Jood zoo wel als voor den Christen geopend.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 20. Sept. o El 8 Palm 5 Duim; gewassen o D. gevallen o D
Den 21. dito. o El 8 Palm 6 Duim; gewassen o D. gevallen 5 D

§ 4. Het P L A A T S E L I J K B E S T U U R van
H. B A T S E R E N, zal, onder approbatie van Hun
Ed. Groot Achtbare Gedeputeerde Staten der Provincie
Gelderland, op Maandag den 21. September 1826, des voormiddags
ten 10 ure, ten huize van H. S I P M A N, te Heteren,
Aanbesteden:

Het R E P A R E R E N van het H U I S onder He-
teren door den Heer en Vroedmeester bewoond, waarvan
de sommatien en de begrooting dagelijks des voormiddags, ter
Stadhuys te Heteren zullen liggen.

De Burgemeester van Heteren,
S. R O E S.

Wordt geadverteerd, dat de P U B L I E K E V E R-
K O O P der L E E P L O O I J E R Y en
Z E E M T O U W E R Y, gestuurd aan de Stads-
wal te Arnhem, geannonceerd in de Arnhemse Courant van den 12.
dezer, en in de Arnhemse Courant van den 13. dezer, en in de
van het ... op den bepaalden tijd zal ge-
schieden.

J. B U S G E R S,
Notaris.

§ 5. Mr. J A C O B N Y H O F F, Notaris, residenten
de te Arnhem, en L. H. N. B O S C H
R. O Z E N T H A L, Notaris, residentende te Die-
ren, als daartoe door de Regtbank van Eerster Aanzeg te Arnhem
benoemd, zijn van meening, op Maandag den 16. October 1826, des
namiddags ten 6 ure, bij den kastelein N I E F F, in het Heeren
Logement, te Velp, bij Arnhem, publiek op hoogen te doen inzet-
ten, om veertien dagen daarna, zijnde Maandag den 30. October
1826, terzelve uur en plaats, met den meermalen aangezegt te worden
verkoopte ...

1. Een groot stuk land met H E E R E N H U I S en E R-
V E R H U I S en S T A L L I N G
van vier Perceelen, gemerkt No. 134, zijnde het Huis voorzien
van een A R M E R E N G A N G; hebbende vier meest ge-
atukadoorde en behangen B E N E D E N- en acht dito dito
B O V E N K A M E R S, K E U K E N, twee K E L-
D E R S, M E I D E N en K N E C H T S K A M E R S,
Z O E D E R S, diverse zeer ruime B E R G P L A A T S,
zware P O M P E N van Regen- en Bronwater, G A-
S O N S en diverse M O E S T U I N, voorzien van diverse
V R E C H T B O O M E N, voorts ...
2. Een daaraan behoorende, bevallig aangelegd en lommerrijke B O S C H-
J E van Acacia en ander Plantsoen, in het midden waarvan zich
Bouwland bevindt, wijders ...
3. Een aanmerkelijk stuk best B O U W L A N D, en eindelijk ...
4. Nog een daarnaast aangelegd H U I S en E R V E, gemerkt
No. 133, met annexe T U I N, bewoond en gebruikt bij
T E R S T E E G, alles in zijne bekende voren en omlin-
gen, alleraangenaamst gesitueerd aan een blok, in het vrolijke
Dorp Velp, nabij Arnhem, vlak aan den Straatweg, zijnde
aan de Heeren van den Wel Edelgebo. Heer Mr. L. J. ...
Burgemeester en Notaris aldaar, ...
De Veiling zal plaats hebben op de volgende massa's
en Perceelen: a. 1ste en 2de Perceelen. b. 3de
Perceel. c. 4de Perceel. d. 1ste, 2de en 3de Per-
ceelen. e. Generale Massa.
6. Een klein stukje B O U W L A N D, gelegen over de Poel,
te Worth-Rheden, in pacht bij H. B O S V E L D, na-
gelaten als voren.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore der
gemelde Notarissen respectieve, mitsgaders van den heer
Advocaat S T I J F I D I J T te Arnhem, ter-
wijl zij, die bezigtiging en aanwijzing begeeren, verzocht
worden, zich ten dien einde vooraf te adresseren aan
het kapitale Huis.

§ 6. De Notaris Mr. J. N Y H O F F, adverteert, dat
de V E R K O O P van G E R E E D E G O E-
D E R E N, welke op morgen te Velp, ten huize van
Mejufvrouw F I S S C H E R, zoude plaats hebben, geen
voortgang zal hebben.

V E R K O O P I N G,
Ter Rolle van Geragtelijke Uitwinnig, bij de Regtbank ter
Eerster Instantie, zitting houdende te Tiel, Provincie
Gelderland, van

1. Een H U I S, het uitzigt hebbende op een daal over het veld,
en een H O F en ongeveer twee en veertig Roeden en acht en
vijftig Ellen A P P E L E N B O O M G A A R D, staan-
de en gelegen onder Maurik, Gemeente Maurik, Kanton en
Arrondissement Tiel, Provincie Gelderland, omland Oost de

Erfgenamen van wijlen den Heer G. D. VAN H E L L E N B E R G,
West en Zuiden des Heer van Z u r p h e n v a n N y v e l d en
Noord de Straat. En
2. Een H U I S, het uitzigt hebbende op een raai tegen den
dijk, ongeveer een Bunder, zeven en twintig Roeden en
drie en zeventig Ellen B O U W L A N D, genaamd den
Hoofdakker, mede staande en gelegen te Maurik, Gemeente
Maurik, Kanton en Arrondissement Tiel, Provincie Gelder-
land, omland Oost G Y B E R T H E U R E, West D I R T V A N
E C K, Zuid B R A N D H E N D S I N G en Noord den Bandijk.
Zijnde alle de voorschreven Goederen bij H I L L E G O N D A V A N
T R I C H T, Weduwe F I E R G E V E R S E V A N D R I E L voor zoo
verre bekend, in eigen gebruik.

Gearresteerd als onroerend goed ten laste van H I L L E G O N D A
V A N T R I C H T, Weduwe F I E R G E V E R S E V A N D R I E L,
Landvoogdesse, pro se en als Moeder en legitime Voogdesse over hare
minderjarige kinderen bij gemelden haren Man F I E R G E V E R S E V A N
D R I E L verwekt, wonende te Maurik, en W I L L E M V A N D R I E L
Landman en zijne Huisvrouw H E N D R I K A V A N D E R B U R G T, wo-
nende te Kerk-Avezaath.

Ter rekwisitie van de Heeren E M A N U E L H Y M A N S en I S A K
H Y M A N S, Kooplieden, wonende te Tiel, hebbende tot Procureur
den Heer R. V A N G Y T E N B E E K, wonende te Tiel,
die de zaak voor de rekwiranten zal waarnemen.

Bij Proces-Verbaal, gedateerd den dertienden November 1800 vier en
twintig, hebbende geregistreed, waarvan den gemelden dage kennis is
gelaten aan den Heer D. D E B O O Y, Schout van het Schout-
Ambt Maurik, en aan den Heer O. C. J. H O O G E N D Y K
K A N D O M S E L A A R, Griffier van het Vrederegert van
het Kanton Tiel, zijnde overgeschreven bij den bewaarder der Hijpo-
theken te Tiel, den vier en twintigsten December 1800 vier en twin-
tig, en op den negen en twintigsten daarna, ter Griffie van de Regt-
bank ter eerste Instantie, zitting houdende te Tiel.

De eerste en tweede Afkondigingen der Memorie van Lasten hebben
ter Rolle van Geragtelijke Uitwinnig bij gemelde Regtbank plaats gehad,
doch zijnde de derde Afkondiging gesurcheerd uit hoofde van gedane op-
positie van H I L L E G O N D A V A N T R I C H T, Weduwe F I E R G E-
V E R S E V A N D R I E L, en daarna bij bovengemelde Regtbank geor-
deerd, dat het gedane executie arrest in vorm der wet zal wor-
den vervolgd, en zal alnu de derde Afkondiging der Memorie van Las-
ten plaats hebben op Maandag den negen en twintigsten October 1826 ses en twin-
tig, des morgens ten elf ure, ter Rolle van Geragtelijke Uitwinnig
bij bovengemelde Regtbank, op het Stadhuis te Tiel.

Hetgeen Certificateert,
R. V A N G Y T E N B E E K,
Procureur.

§ 7. De Notaris W. D E J O N G H, residentende te Tiel,
op den 12. October 1826, doen inzetten en verhoor-
den en 14 dagen daarna, ten huize van den Kastelein
H E H M A N U S R O U S S I N K, in het Heeren Logement
te Tiel, finaal verkopen ...
Fenlicht, sterk en wel te zien staande H U I S, aan de Weer-
straat, te Tiel, voorzien van een groot V O E R of W I N-
K E H U I S en drie B E N E D E N- en B O V E N K A-
M E R S enz, waarin sedert vele jaren met succes de Apothekers af-
fatre is uitgeoefend, benevens eene beklante A P O T H E E K en
hetgeen daartoe behoort; kunnende hetzelfde dadelijk na den slag wor-
den gemaakt, en zijn de voornoemde perceelen inmiddels U I T D E
H A N D T E K O O P, en te bevragen bij den voornoemden
Notaris.

§ 8. U I T D E H A N D T E K O O P: een of twee
J O N G E B H E E N, te zamen opgevoed, oud
4 maanden, hoog omtrent 2 voeten, gezond en zonder
gebreken, zeer schoon van gestalte, mak en dagelijks omgang hebben-
de met kinderen.
Adres bij den Heer H. B E N N E R T, te Kranenburg, bij
Nijmegen. Brieven franco.

† † † De K O M M I S S I E tot de J E E S B I B L I-
T H E E K van het Arnhemse Departement der Maat-
schappij. Tot Maandag, Algemeen, berigt hiermede,
dat de B I B L I O T H E E K van gemelde Departement geopend
zal worden op den 23. September aanstaande; zillende Kommissarissen
daartoe, op dien dag, ten huize van Mejufvrouw de Wed. P E P-
P E N H A U S E R, in het Logement het Zwijnshoofd, vac-
rest des namiddags van 3 tot 4 uren.

De Catalogus der Leesbibliotheek is gratis te bekomen.
§ 9. Men vraagt op een Buitengoed, in de Provincie Gelder-
land, tegen primo November, eene K E U K E N-
M E I D, welke goed kan koken, vandeligt is, en ook
tevens eemig huiswerk moet verrigten. Iemand in zake gezegenheid heb-
bende, en getuigschrijven van goed gedrag en hantuur kunnende bij-
brengen, gelieve zich met gefrankeerde brieven te adresseren, onder let-
ter H, bij den Boekhandelaar C. A. T H I E M E, te Arnhem.
† † † Tegen primo November aanstaande, wordt in de Envi-
rons van Zutphen een bekwaam T U I N M A N
gevraagd, liefst zonder kinderen. — Adres, met gefran-
keerde Brieven, aan den Boekverkooper F. C. O E F F E L M A N,
te Zutphen, onder Letter A.

